

**[Elmquist.]**

maaske synes, det er underligt. Den Mening deler jeg imidlertid ikke. I en Tid som den, vi oplever nu, hvor vi staaer med et meget stort Tilgodehavende hos Tyskland, paa ca. 8 Milliarder, som den danske Stat garanterer for over for Nationalbanken, et meget stort Beløb, som vi er enige om, at vi maa have bortelimineret en Del af, saa kan der være noget naturligt i, at vi over for disse Firmaer, der har haft store Fortjenester paa de tyske Leverancer, selv om det har været nødtvungent, siger — uden at der derved sættes nogen Plet paa de paagældende —: Det er rimeligt, at I først og fremmest betaler tilbage nogle af de Penge, I har tjent, for at vi kan faa bortelimineret den store Gæld til Nationalbanken. Det er det Synspunkt, der ligger til Grund for Lovforslaget, og jeg synes, det er rigtigt.

Hvad Lovforslagets enkelte Bestemmelser angaar, vil jeg gerne udtale min Glæde over, at man i § 2 har slaet fast, at Tilbagebetaling kan ikke kræves af Underleverandører, der maa antages ikke at have været klar over Leverancens Formaal. Jeg er glad ved, at man saaledes begrænser det til Hovedleverandørerne, at man kun tager Underleverandørerne med, hvor de har været klar over Forholdet, men kommer væk fra at tage en Masse med, som slet ikke har anet, at deres Arbejde gik til tyske Leverancer.

Jeg vil i denne Forbindelse gerne spørge den højtærede Minister, om min Forstaaelse af § 3, sidste Stykke: „Foranstaaende Bestemmelser kommer ikke til Anvendelse for Leverancer af Landbrugsprodukter, Fisk og Frugt, der har fundet Sted igennem Ministeriet for Landbrug og Fiskeri“, ikke er rigtig, naar jeg mener, at derindunder falder ogsaa f. Eks. Frøeksport og lignende Eksporter, som har fundet Sted igennem Ministeriet for Landbrug og Fiskeri. Jeg ved, der har været nogen Tvivl derom, men jeg mener absolut, at Frø og lignende Produkter i Klasse med Landbrugsprodukter maa falde ind under denne Bestemmelse. Jeg vil imidlertid gerne have Ministerens Udtalelse derom.

Jeg kommer saa til § 5. Jeg kan ikke nægte, at jeg er ked af, at man i denne Paragraf fastslaar, at Personer eller Firmaer, der har afhændet eller udlejet eller bortforpagtet fast Ejendom til den tyske Værnemagt, falder ind under Loven, og at de Betalinger, der er ydet dem, kan tages op til fornyet Revision og eventuelt kan nedsættes. De Mennesker, der har maattet afstaa dansk Ejendom til Tyskerne, som f. Eks. ved Beldringe Flyvepladsovre paa Fyn, der

meget mod deres Vilje har maattet flytte fra deres Hjem, som deres Slægt maaske har haft gennem hundrede Aar, de har een Gang faaet fastsat den Pris, de skulde have for denne Ejendom, af en af Regeringen nedsat Kommission, saa vidt jeg ved oveni Købet med en Folketingsmand som Formand. De Priser, Tyskerne tilbød dem, er for manges Vedkommende blevet kritiseret og er derefter blevet nedsat, og saa har man sagt: Det er en rimelig Pris. Disse stakkels Mennesker — for jeg ved, mange af dem er stakkels Mennesker; naar man lever paa en Gaard, der maaske gennem hundrede Aar har været i Slægtens Eje, er det ikke med Glæde, man paa den Maade bliver tvunget væk fra denne Gaard — har derefter maattet gaa ud og købe nye Ejendomme andetsteds til dyre Priser, og de har afpasset deres Køb efter den Pris, som var blevet fastsat af en af den danske Regering nedsat Kommission. Jeg synes, det vilde være ganske urimeligt, om man nu nedsatte en ny Kommission og denne Kommission saa sagde: Den tidligere Kommission har givet Jer for meget, I maa længere ned endnu. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om ikke ogsaa Ministeren mener, at der maa foreligge ganske særlige Forhold, for at man kan tilsidesætte den Værdiansættelse, den tidligere Kommission har foretaget, og i Henhold til hvilken Værdiansættelse den paagældende har disponeret og købt ny Ejendom.

I § 7 staaer der, at Tilbagebetalingsbeløbet vil være at nedsætte med de det paagældende Beløb paalignede Indkomstskatter. Jeg har forstaaet det saaledes, men vil gerne have bekræftet, at det er rigtigt, at det er alle Indkomstskatter, altsaa for Aktieselskabers Vedkommende ogsaa Krigskonjunkturskat, Udbytterate, Restrate, kort sagt alle Skatter. Jeg vil gerne have det bekræftet af den højtærede Minister, for at der ikke skal være nogen Misforstaaelse. Det vilde ogsaa være urimeligt, hvis det ikke var Tilfældet, saa at man tog Penge tilbage af det, de paagældende har betalt i Skat.

Derefter kommer jeg til Lovforslaget om Tilbagebetaling af Fortjeneste ved Erhvervsvirksomhed i tysk Interesse. Som jeg sagde før, glæder jeg mig over, at man har samlet Ordningen i to Love, saa at man under den ene lægger dem, der overhovedet ikke kan rejse nogen Kritik imod, under den anden om Tilbagebetaling af Fortjeneste dem, der, selv om de ikke har foretaget noget utilbørligt, dog maa siges at have været noget vel emsige for at faa tysk Arbejde. Det fremgaar af § 2, hvori det siges,